

[Henry Christensen.]
 omfanget, der giver anledning til kritik. Tror man, man kunne have gjort det eller skulle have gjort det billigere på anden vis? Jeg tror, der var almindelig enighed i det høje ting, da der blev truffet foranstaltninger til at sikre den danske skibsbygningsindustri en øget finansieringsstøtte, der vel fra 1. februar sidste år til udgangen af april i år drejer sig om små 500 mill. kr., vistnok 488 mill. kr. Hvad enten man sætter det i forhold til antal mennesker, der skal opretholde deres eksistens, eller sætter det i forhold til produktionsomfanget, eller hvad man vil sætte det i forhold til, kan man ikke med nogen ret heller sige, at man, hvis man virkelig vil sætte ind på at skabe en øget finansieringsstøtte, her er gået særlig voldsomt langt sammenlignet med, hvad man har gjort over for andre grupper, der var i akutte finansieringsvanskeligheder.

Vi er nået til, at alt taget i betragtning var det den fremgangsmåde, der var den mest anvendelige, den, der kunne gøre størst nytte i den givne situation, og derfor vil vi fra mit partis side fortsat anbefale forslaget til vedtagelse her i det høje ting.

Svend Haugaard: Der er ikke mellem første og anden behandling kommet noget frem, som for mig har virket nyt og overraskende og har kunnet danne grundlag for en ny stillingtagen. Jeg må derfor ved at henvise til mine bemærkninger ved første behandling anbefale lovforslagets videre gang til tredje behandling og endelige vedtagelse.

Jeg vil gerne understrege, at dette her kun er en nødløsning og ikke nogen særlig god løsning; men i den tidnød, vi er i, er det den mulige, og vi må så sørge for, at problemet tages op til nøjere overvejelser og en grundigere behandling med sigte på en langtidsløsning.

Lige en enkelt kommentar til hr. J. O. Krag's bemærkninger. Hr. J. O. Krag fremførte, at de store brug fik mest. Jeg er personlig naturligvis heller ikke vildt begejstret for denne tanke; men jeg må lige tilføje, at det da også er sådan, at der her er tale om et lån og ikke om et tilskud, og når der i de store brug er investeret den største kapital, har det en vis relation til, at man altså også får de største lån.

Der blev under en tidligere regering gennemført noget med en kornordning, som jeg ikke kan lade være med at nævne — en kornordning, som vi nok i fremtiden vil få lidt svært ved at komme af med, når den først er der. Den har indtægtsmæssigt givet en lang, lang større forskydning imellem de forskellige grupper, end det vil være tilfældet for dette lovforslags vedkommende.

Morten Lange: Hr. Svend Haugaard var opmærksom over for fortiden og nævnte, at der også tidligere var vedtaget uheldige landbrugslove. Det ved vi kun alt for vel. Men det synes at være et karaktertræk for den regering, vi nu har fået, at den, hvad angår landbrugsstøtte og landbrugslovgivning, åbenbart i noget højere grad er tilgængelig for det, jeg vil kalde almindelige afpresningsforsøg fra landbrugsgets side.

Vi har fra alle sider i dette ting og ved mange lejligheder interesseret os for problemerne i landbruget, da det er et efter omstændighederne vigtigt erhverv. Det er helt klart, at der må kræves en omhyggelig behandling og i givet tilfælde en betydelig mobilisering af kapitalmidler for at få en rationel landbrugsdrift frem. Men jeg synes, at det lovforslag, vi her har fået igennem udvalget og til anden behandling, har næsten alle de skavanker, som et sådant lovforslag kan have. For det første er der det skattemæssige princip, som er særdeles uheldigt. Det har måske været omtalt i tilstrækkelig grad ved første behandling til, at det er gjort klart, at man, hvad angår det skattelovgivningsmæssige, her er på kanten af det umoralske. Men måske i virkeligheden fuldt så vigtigt er, at lovforslaget viderefører en tradition i landbrugslovgivningen, som jeg personlig mener er ganske usædvanlig uheldig, nemlig denne milde regn over det samlede landbrug, godt og dårligt, stort og småt imellem hinanden. Den hjælper formodentlig kun i ringe grad landbruget ud af dets vanskeligheder, den spredes jævnt, og det er en form for bredsåning, som bestemt ikke er nogen rationel fremgangsmåde, hvis vi skal se et landbrug komme frem af struktur-omlægningen, som vi skal kunne have tillid til og udbytte af i fremtiden. Denne bredsåningstaktik, som vi bør bede os